

WIE DURFT DE *EERSTE* TE ZIJN?

„Niemand heeft zoo'n mantel aan.
'k Wil er niet naar school mee
gaan”,

Bromde Jet. — Moe zei bedaard:
„Nu, die is dan heel wat waard!
Ieder zal zoo'n mantel koopen
En *jij* mag er 't *eerst* mee loopen”.

„Niemand gaat met Keesje om,
Hij is bang, en hij is dom”,
Meende Piet. — „Dat past juist
goed”,

Zei z'n Vader, „Jij hebt moed,
Vroeger was je ook bang en klein,
Jij moet 't *eerst* zijn vriendje zijn!”

„Niemand geeft dat kind een zoen,
Waarom moet *ik* het dan doen?”
Pruilde Mientje, en Moeder zei:
„Liefde maakt jouw hartje blij,
Doortje is eenzaam en heeft pijn,
Wil mijn kind niet de *eerste* zijn?”

„Niemand maakt die nare som,
'k Ben toch anders niet zoo dom,
Maar hier is geen vinden aan,
'k Laat het werk eenvoudig staan”.
Vader hoorde 't, en zei: „Hein,
Eén moet toch de *eerste* zijn!”

„Niemand durft dien weg te gaan
'k Heb er laatst een hond zien
staan,

Haast zoo groot wel als een
kalf”,

Klaagde Jan, en huilde half!
„Vent, 'k ga mee!” riep Vader
blij,

„Maar *jij* loopt hem 't *eerst*
voorbij!”

— Heeft hem die hond soms
opgegeten?

'k Verzeker je, dan zou *ik* 't weten!

— En *maakte* Hein die som nog af?

Ja hoor, en de and'ren kregen straf.

— Gaf Mien aan Doortje nog
een zoen?

Of zij, en wil 't nog zesmaal doen!

— Piet hielp dom Keesje als een
vriend

En nu heeft Kees een prijs verdiend.

— En Jetje's mantel? — Kijk eens
aan,

Dien vonden ze allen keurig staan!

Wees „vrij en blij” bij al wat *moet*,

Wacht nooit tot ook een *ander*
't doet!

H. RIEMENS.